

rala, ako bi jima bilo kaj mar za poštenje in časnikarsko čast. — „Novičin“ članek „Koder Vošnjakovci hodijo, tam trava ne raste“, je „Narod“ z naslovom: „Kamor Bleiweisova senca pade, tam trava ne raste“ — vrnil, to je, preuredil je nekatere stavke po svojem in jih obrnil na „stare“, tiste pa, ki mu niso bili za rabo, je izpustil. Ta način vračanja se je naučil od „Slov.“; takrat, ko je „Slov.“ „Narodu“ to storil, je pravo zadel, reč je bila izvirna, dostojna in ostra; zdaj pa, ko je že vsakemu znana, je k večjemu abotna, nemna in zasluži sodbo, kakoršna bi zadela tistega, kateri bi dandanes hotel posnemati Krištofa Kolumba z jajcem. Pri vsem tem je jako grdo tako psovanje dr. Bleiweisa, kajti če bi njega ne bilo, Bog vé, kje bi bili mi drugi Slovenci, kje „Narodova“ sodrga in smeti! Zato, poredneži „Naroda“, klobuk iz glave, kedar zagledate dr. Bleiweisa! Prosite ga, da bi na vas vsaj nekoliko njegove sence padlo; morda bo potem kaj drugega rastle iz vas kakor smrdljiva zeliša, kačje jagode in strupene gobe. Najbolje bi, se ve da, bilo za vas, ako bi se hotel spoštovani Nestor naš tako ponižati, da bi vas za ušesa stresel in nekaj leskovine nad vami razbil; morda bi se vsaj žurnalistične spodobnosti od njega naučili; do tega se pa gosp. dr. Bleiweis gotovo ponižal ne bo in to je — škoda za vas!

— (Dr. Costa in „Narodovci“.) „Narod“ je prinesel gotovo v njegovi kuhinji skuhani „witz“ (?), da dr. Costa misli stopiti v red minoritov. To se sicer ne bo zgodilo, pač pa se močno govori po mestu, da misli pristopiti „Narodov capo“ Jurčič kot „kozel“ h kapucinom, njegov drug dr. Vošnjak pa da gré v votlino na Vrašici za puščavnika, kjer bo korenine in kobilice hrustal. Ker sta oba omenjena človeka za svoje obilne grehe pokore zelo zelo potrebna, se nam ta govorica popolnoma verjetna zdi.

— (Deželni načelnik Kranjski g. vitez Widmann) se je pripeljal 20. t. m. v Ljubljano, kjer je bil po uradnikih zelo mrzlo in beraško na kolodvoru sprejet. Da naše „Tagblattovce“, med katerimi je veči del uradnikov, dobro spozná, mu priporočimo, naj bere „Tagblattov“ članek „Platzhalter.“

— (Razjasnilo in apelacija do gospoda knezoškofa Ljubljanskega.) „Slov. Narod“ v 162. listu moje pismo, ki sem ga deželnemu odboru poslal na vabilo njegovo, naj se udeležim obravnave o slov.-nemškem slovarju, imenuje „protest“, in pri tej priliki ponavlja laž, da jaz sem „skoro edini kriv“, da je gospod knezoškof gosp. Levstiku ustavil začeto vredovanje omenjenega slovarja (v nekem prejšnjem listu pa je „Narod“ mene, prof. Marna in prof. Lesarja imenoval trójico, ki je Levstiku vzela delo).

Da svet izvé, kaj sem sl. deželnemu odboru, pozvan v skupščino, pisal, in ali je to pismo „protest“ ali je mnenje v posvet poklicanega, naj sledi pismo, ki se je tako-le glasilo:

„Slavni deželni odbor! Ker nisem v stanu vsled častitega vabila od 10. dne t. m. št. 3949 udeležiti se razgovorov o zadevah slovensko-nemškega slovarja, drznem se sledeče nasvete izročiti častiti skupščini v blagovoljni prevdarek. Prvo, kar je treba, je odstraniti ovire, ki so dozdej zadrževale tisek slovarja.

Ovira glavna pa je ta: a) da manjka resne volje izpolniti oporoko preblagega knezoškofa Wolfa. Če je ranjki Janežič z majhnimi svojimi močmi v kratkem spravil na dan oba dela slovarja, no! Wolfova moč je velika! — Druga ovira je b) napačna misel, da Wolfov slovar mora biti to, kar velikansko delo kake akademije. Naj se bere predgovor k nemško-slo-

venskemu delu, in videlo se bo, da slovar ta naj vstreza dejanskim potrebščinam šol, uradnikov in sicer javnega življenja.

To dvojno oviro odstraniti, bode naj skrb sl. deželnemu zastopu in kmalu imamo dober slovar v rokah. Naj nihče ne misli, da more biti kak slovar „omnibus numeris absolutus“, — tacega nima noben narod in ga ne bode imel, dokler se ne ustavi omikovanje in olikovanje jezikov.

Slovar slovensko-nemški bil bi že zdaj morebiti gotov, ako se leta 1871 ne bi bilo vredništvo njegovo iz rok Navratilovih eskamotiralo v druge ali morebiti v nobene.“

Kar pa se tiče trdovratno ponavljane hudobne laži, da sem jaz (s prof. Marnom in rajnkim prof. Lesarjem) kriv, da se je g. Levstiku vzelo vredovanje slov.-nemškega slovarja, ne spuščam se z „Narodom“ v nobeno besedovanje, ampak milostljivega gosp. knezoškofa vljudno prosim: naj po kateri koli poti pismeno izreči blagovoli, da jaz nisem nikoli in nikdar o tem ž njimi ne najmanjše besedice govoril ali po komu drugem na to delal, da se Levstiku vzame vredovanje slovarja. Poštenje moje zahteva, da se ta nesramna laž na odločnem mestu svetu odkrije, ne za tega del, kakor da bi se jaz hotel zagovarjati pred g. Levstikom in njegovimi privrženci, ampak le zato, da svet po krivem ne sodi, da sem jaz zadolžil to, da po preteklih tolikih letih še nimamo slovarja, za katerega velikodušnega mecena dobiti je tako srečen bil moj „Koledarček“.

Za trdno se nadjam, da gosp. knezoškof ne bodo dali mojega poštenja dalje žaliti po hudobnih lažéh, pa tudi ne poštenja unih dveh obrekovanih gospodov.

Dr. Jan. Bleiweis.

 Kdor ni še prišel po panj, ki ga dobi od družbe kmetijske, naj pride brez pomude!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Ustavoverci se strašno bojé potovanja cesarja našega v Prago. Ta strah ima dober vzrok, kajti ustavoverci imajo slabo vešt, katera jim pravi, da bi cesar sam utegnil videti reči v pravi svetlobi, ne pa v tisti, v kateri so mu jih oni kazali, in da bi se potem utegnila zopet odpreti pot sprave z državnopravno opozicijo.

Česka. Iz Prage. — Pri ožji volitvi v Kolinu, kjer je bil mladočeh dr. Sladkovsky že deset let vselej skoro enoglasno voljen, je zmagal zdaj staročeh Ruml, „homo novus“, le zarad tega, ker je bil po staročehih priporočan. Kje je toraj vaša „garda“ mladiči!

Hrvaška. — Za gotovo se poroča, da se bo deželni zbor Hrvaški pričel še ta mesec.

Pruska. — Napad na Bismarka, katerega je včini nek sodarsk pomagač po imenu Kullman, so zvrnili sovražniki cerkve brž na — „klerikalce“ in tudi zagrabili Solnograške škofije duhovna gosp. Hanthalerja, katerega so pa morali kmalo spustiti, ker je čisto nedolžen. Nekaterim se ta napad zdi komedija, napravljena po Bismarku samem iz tega namena, da bi si pridobil zopet že zelo zatemnelo priljubljenost pri ljudstvu. Za dober denar se dá vse napraviti. „Spiegelberg, ich kenne dir!“

Kursi na Dunaji 21. julija.

5% metaliki 69 fl. 40 kr.

Narodno posojilo 75 fl. 55 kr.

Ažijo srebra 104 fl. 75 kr.

Napoleonori 8 fl. 90 kr.